

skal jeg bemærke, at det jo vel vil blive en Besparelse af 20,000 Rd. eller, som den ærede Forslagsstiller httrede, sagtens 25,000 Rd. Det er naturligtvis en Sum, som er værd at tage med, thi jeg hører til dem, der gjerne vil bespare, hvor jeg med nogen fornuftig Grund kan indsee, det kan gavne, men jeg synes rigtig nok, at naar man vil begynde Besparelserne paa Almueskolevæsenets Omraade, saa gaaer man en meget forkeert Vej. Er der Noget, der trænger til Forbedringer og til Opoffelser, saa er det vistnok Almueskolevæsenet, og gaaer man der hen og vil bespare 20 eller 25,000 Rd., vil jeg ikke være med, thi jeg har den Overbeviisning, at det vil staa Almueskolevæsenet. (Frølund: Det er rimeligt!) Den ærede Forslagsstiller siger, at det er rimeligt, jeg troer ogsaa, at man maa finde det rimeligt, og jeg skal kun dertil sige, at jeg vil gaae med til hans Forslag, naar jeg føler mig overbeviist om, at der fra de private Seminarier dimitteres ligesaa gode Kræfter til Skoleræverstanden, som der er steet fra Statsseminarierne, men det har jeg hidtil ikke haft Borgen for. Det Eneste, hvorefter vi kunne bedømme dem, er Examinerne; thi den praktiske Færdighed, der er udbiist rundt omkring i Landet i Skolelærervæsenet af de privat Dimitterede, har hidtil kun haft Tidet at betyde, da de Førreste af dem have været ansatte i længere Tid, saa at vi endnu ikke derefter kunne sælde nogen begrundet Dom, hvem man skal foretrække, de privat Dimitterede eller dem, der ere dimitterede fra Statsseminarierne, og saa længe dette ikke foreligger, har man ikke noget Andet at bygge paa ved Bedømmelsen af dem end den Examen, hvorved de ere bestaaede, og det kan da ikke nægtes, at de private Seminarier og de privat Dimitterede staae meget tilbage i saa Henseende, og skulde det nu være Tilfældet, hvad jeg ikke tør afgjøre, at disse i Virkeligheden som Lærere ogsaa staae tilbage for dem, der ere dimitterede fra Statsseminarierne, kan jeg ingenlunde være med til at indskrænke disse for derved at opnaae en Besparelse af 20—25,000 Rd. Spørgt staaer det noget løierligt for mig, naar den ærede Forslagsstiller foreslaaer Jonstrup som et af de Seminarier, der skulle nedlægges — jeg skal i Forveien bemærke,

at jeg ingenlunde har nogen sær Forkjærlighed for Jonstrup — og samtidigt dermed lægger saa stor Vægt paa Moraliteten. Den ærede Forslagsstiller siger nemlig, at Moraliteten ikke kan iagttages paa de Seminarier, hvis Seminarister ligge omkring hos Bønderne, men paa Jonstrup ligge Seminaristerne netop paa et og samme Sted, og altsaa kan Moraliteten der bedre iagttages; det forekommer mig derfor løierligt, at den ærede Forslagsstiller vil nedlægge netop det Seminarium, hvor Moraliteten bedst kan tages ivare. Naar han tillige httrede sig om de praktiske Færdigheder, som skulle godtgjøres fra Seminarierne, da kan det jo ikke nægtes, at besad Seminaristerne ikke anden praktisk Færdighed end den, der erhverves paa selve Seminariet, vilde den være meget lille og næsten for Intet at regne. Derimod kan jeg være enig med ham i, naar han sagde, at det var heldigt, om man, saaledes som Tilfældet er i Slesvig, og jeg troer ogsaa mange Egne i Sylland, tager Aspiranter til at forestaae Biskolerne; jeg har selv i en Række af Aar været i dette Tilfælde, og jeg anseer det for gavnligt. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at, saavidt jeg kender Lovgivningen, er det allerede bestemt, at de, der ville indpaa et Seminarium eller tage Skolelærereksamen, først skulle bevise, at de eet Aar i Forveien have været hos en Skolelærer, deeltaget i Skolegjerningen og have Indsigt i de praktiske Færdigheder. Det er en Bestemmelse, som jeg for min Part sætter stor Priis paa, og som jeg troer allerede foreligger. Det forekommer mig altsaa, at den ærede Forslagsstiller i saa Henseende ikke var fuldstændig correct. Et Spørgsmaal bliver det jo, om disse Seminarier ogsaa have det tilstrækkelige Elevantal. Den ærede Forslagsstiller antydede, at man fra Statens Side havde gjort store Anstrengelser for at opretholde, saavidt jeg husker, Aarhus Realskole, skjøndt det var givet, at Elevantallet var dalet i den Grad, at der var lige saa mange, om ikke flere Lærere end Elever; men nu bliver Spørgsmaalet: Stiller det sig ligeledes med Seminarierne? Saavidt jeg veed, har man hidtil ikke savnet Aspiranter til at optages paa Seminarierne; jeg troer, at der ved de allerfleste af disse hvert Aar har meldt sig et langt større Antal, end der virkelig